

community

The New Apostolic Church around the world

04/2016/LV

Staigāt garā

2016. gada Vasarsvētki:
dievkalpojums

Katehisms:
dievkalpojums un svētības
darbības

Katehisms:
grēku piedošana

New Apostolic Church
International

Ar Dieva ieročiem

Mīļie brāļi un māsas,

stāsts par Gideonu mums visiem ir labi pazīstams: Gideons ar lielu armiju devās karā pret midiāniešiem, Izraēla ienaidniekiem. Bet Dievs uzrunāja Gideonu: „Par daudz tautas ir pie tevis.” Un Viņš lika Gideonam samazināt tā armiju, līdz beigās palika tikai 300 vīri. Un šis mazais vīru pulks pat nedrīkstēja ņemt līdzi ierastos cīņas ieročus, bet gan tikai bazūnes un lāpas.

Tas taču bija neprāts šo vīru acīs! Kā lai ar lāpām un bazūnēm cīnās ar milzīgu ienaidnieka karaspēku? Bet Gideons bijās Dieva un domāja: ja Dievs lika mums cīnīties ar šiem ieročiem, tad mēs arī uzvarēsim. Skatoties no cilvēka viedokļa, tas bija liels neprāts, bet, tā kā Gideons bijās Dieva un Viņam uzticējās, tad viņi devās kaujā ar šiem ieročiem un uzvarēja ienaidnieku. Dievs dāvāja Gideonam uzvaru!

Dievs vēlas, lai mēs cīnītos ar Viņa, nevis ar pasaulīgajiem ieročiem. Cilvēki vienmēr grib cīnīties ar spēka un varas līdzekļiem, un tad uzvar stiprākais. Bet Dievs saka: liec ieročus pie malas un izmanto lūgšanas ieroci, pazemības ieroci attiecībā pret baušļiem, piedošanas un samierināšanās, pacietības un mīlestības ieročus!

Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Lai mēs vienmēr izmantotu Dieva ieročus pret uzbrucējiem!
Varbūt tas sākumā var likties bezjēdzīgi, taču tas darbojas.
Vienreiz izmēģiniet!

Sirsnīgi sveicot, jūsu

Žans Luka Šneiders

| Staigāt garā

No Kongresa centra Frankfurtē (Vācija) dievkalpojums tika translēts uz Eiropas draudzēm

Attēls: Jessica Krämer, Marcel Felde und Oliver Rütten

Galatiešiem 5, 25

Ja dzīvosim garā, tad arī staigāsim garā.

Mīlie brāļi un māsas šeit un draudzēs, kuras skatās translāciju! Šī gada Vasarsvētkos vispirms klausīsimies lasījumu no Bībeles, no Apustuļu darbiem 2, 1-4 un 12-21 pantu: „Kad Vasaras svētku diena bija atnākusi, visi bija sapulcējušies vienā vietā. Un piepeši no debesīm nāca rūkņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja. Un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem. Un visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt.

Izbijušies un neziņā būdami, tie visi cits citam jautāja: „Kas tas ir?” Bet citi zobodamies sacīja: „Tie salda vīna pilni.” Bet Pēteris, nostājies ar tiem vienpadsmit, iesāka runāt un tiem sacīja: „Jūs, jūdi un visi, kas Jeruzalemē dzīvojat, lai tas jums ir zināms, un iegaumējiet manus vārdus! Šie nav piedzērušies, kā jums šķiet, jo ir tikai dienas trešā stunda, bet te piepildās pravieša Joēla vārdi [Joēla 3, 1-5]: tas

notiks pēdējās dienās, saka Dievs, es izliešu no sava Gara pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi redzēs parādības, un jūsu sirmgalvi sapņos sapņus. Un arī pār saviem kalpiem un savām kalponēm es tanīs dienās izliešu no sava Gara, un tie sludinās praviešu melēm. Un es došu brīnumus augšā pie debesīm un zīmes apakšā virs zemes: asinis un uguni, un dūmus, un tvaiku. Saule pārvērtīsies tumsā, un mēness asinīs, pirms nāks tā Kunga lielā un spožā diena. Un ikviens, kas tā Kunga vārdu piesauks, tiks izglābts.”

Mīlie brāļi un māsas, kā katri baznīcas svētki arī Vasarsvētki vispirms ir pateicības svētki, iespēja ticīgajiem sanākt kopā, lai īpaši pateiktos Dievam: Ziemassvētkos par Jēzus Kristus, Dieva dēla, nākšanu cilvēka miesā, Lielajā Piektdienā par Jēzus Kristus upuri, Lieldienās par augšāmcelšanos, Debesbraukšanas dienā par apsolījumu, ka Jēzus Kristus atgriezīsies.

Vasarsvētkos ticīgie sanāk kopā, lai pateiktos Dievam par Svētā Gara sūtīšanu.

Atskatīsimies uz laiku, kurā darbojās mācekļi. Jēzus mācekļi varēja piedzīvot Dievu īpašā veidā: Dievu viņi redzēja Jēzū Kristū. Šodien mēs pat nevaram iedomāties, ko tas viņiem nozīmēja. Viņi piedzīvoja to, ka Dievs savā Dēlā bija viņu tuvumā. Viņš uzrunāja tos un sarunājās ar tiem, viņš mācīja viņus un mierināja. Viņš lūdza Dievu kopā ar viņiem. Viņš aizstāvēja tos, kad tiem uzbruka un tos kritizēja. Mācekļiem tas bija kaut kas vienreizīgs - piedzīvot Dieva tuvumu Jēzū Kristū. Kad viņi to tā pilnīgi aptvēra, Jēzus teica: „Es esmu izgājis no Tēva un nācis pasaulē; tagad es atkal atstāju pasauli un aizeimu pie Tēva.” (Jāņa 16, 28) Bet tad piepildījās visa Tēva mīlestība Jēzus apsolījumā: „Es lūgšu

Tēvu, un viņš dos citu Aizstāvi, lai tas būtu pie jums mūžīgi, patiesības Garu.” (Jāņa 14, 16.17) Tā kā Dievs sūtīja Svēto Garu, mācekļi toreiz un mēs šodien varam piedzīvot Dieva tuvību. Citādi mēs būtu atmesti senajos laikos, kad Dievs dzīvoja debesīs, pavisam tālu no mums.

Caur Svēto Garu Jēzus turpināja dzīvot savos mācekļos tālāk. Caur Svēto Garu tie varēja turpmāk piedzīvot to, kā Kungs Jēzus lūdz ar viņiem, kā Viņš tos mierina, kā Viņš ir tuvu tiem, kā Viņš runā uz tiem un māca tos.

Ko Svētais Gars inspirē, to Viņš arī atklāj mums.

Tā kā Dievs sūtīja pasaulē Svēto Garu, arī mēs šodien varam piedzīvot Dieva tuvību. Dievs runā uz mums, Viņš mierina, aizstāv mūs un palīdz caur Svēto Garu. Es domāju, ka tas ir pamats mums visiem pateikties par

to.

Vasarsvētki ir arī diena, kurā Jēzus Kristus dibinātā baznīca kļuva redzama, un tajā mēs tagad rodam pestīšanu. Arī par to mēs varam būt pateicīgi. Jo kur gan citur lai mēs atrastu pestīšanu? Tas notiek tikai Kristus baznīcā.

Kristus baznīca ir arī ticīgo kopība. Brāļi, māsa, vai vari iedomāties, ka esi pilnīgi viens, cīnies pilnīgi viens? Kas mēs būtu bez šīs kopības? Kas mēs būtu bez Dieva bērnu

kopības, šīs brīnišķīgās kopības, kuru mēs vienmēr varam piedzīvot?

Tas taču ir pamats pateikties, vai ne? Mēs pateicamies Dievam, ka Viņš ir sūtījis savu Garu, mēs pateicamies Dievam, ka Viņš mums ir dāvājis ticīgo kopību Kristus baznīcā. Un šodien mēs vēlamies īpaši pateikties Dievam un Svētajam Garam.

Pāvils raksta: „Ja dzīvojam garā, tad arī staigāsim garā!” Citās valodās tas ir pateikts mazliet skaidrāk: „Ja mēs caur Garu dzīvojam (..)”. Tas nozīmē, ka mēs varam dzīvot tikai caur Svēto Garu. Tas ir cēlonis tam, ka mums ir Dieva dota dzīvība. Par to mēs vēlamies kopā pateikties Dievam un Svētajam Garam. Caur tiem mums ir dota dievišķā dzīvība. Tā sākas ar to, ka Svētais Gars atklāj mums - Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Caur cilvēciskiem prātojumiem vai Bībeles studēšanu neviens nevar nonākt līdz ticībai Jēzum Kristum. To var atklāt tikai Svētais Gars, kurš dod cilvēkiem iespēju atpazīt to, ka Jēzus Kristus ir patiesais Dievs. Tas ir Svētā Gara darbs.

Caur Svēto Garu mums ir dota dievišķā dzīvība. Caur piedzimšanu no ūdens un Gara Dievs ielika mūsos šo dzīvību. Par to mēs esam pateicīgi. Svētais Gars dod mums visu, kas ir nepieciešams, lai šī dzīvība attīstītos. Viņš dod mums ēdienu, kas ir nepieciešams, lai šo dzīvību no Gara uzturētu. Jēzus saka: „Cilvēks dzīvo (..) no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.” (Mateja 4, 4) Tāpat Viņš norāda: „Svētīgi tie, kas dzird Dieva vārdu.” (Lūkas 11, 28)

Tas nozīmē, ka nepietiek tikai lasīt, bet Dieva vārds arī jādzird. Lai attīstītos dievišķā dzīvība, ir vajadzīgs vārds no sprediķa. Tas nav kaut kāds baznīcas izdomājums, bet gan dievišķā patiesība. Tā to noteica pats Jēzus - svētīgi tie, kas dzird Dieva vārdu!

Lai saprastu Svētajos Rakstos atklāto vārdu, mums ir nepieciešams Svētais Gars. Bībelē vārds ir Svētā Gara inspirēts un var tikt izklāstīts tikai no Svētā Gara.

Ir daudz cilvēku, kuri studē Svētos Rakstus. Bet, ja Svētais Gars nav klātesošs, viņi nespēj izprast Rakstu jēgu. Cilvēkam ar savu prātu tas nav iespējams. Tam ir nepieciešams Svētais Gars, jo tieši Svētā Gara klātesamība atklāj Rakstu jēgu.

Svētais Gars dara mūs spējīgus atšķirt garus.

Bet ar to viss vēl nebeidzas - nav gana tikai lasīt Bībeli, ir arī jādzird Dieva vārds, kas tiek pasludināts sprediķī, bet sprediķis ir Svētā Gara

iedvesmots. Agrāk mēs bieži runājām par „Gara iedarbības vārdu”. Tomēr es arī apzinos, ka ne ikkatrs vārds sprediķī ir dievišķā patiesība. To es zinu no savas personiskās pieredzes.

Un man vajadzētu atvainoties brāļiem un māsām Lorahas draudzē, jo es ar visu spēku un apgarotību sludināju, ka Mozus un Elija uzbrauca debesīs. Taču tā nav patiesība - tie bija Ēnohs un Elija, kuri uzbrauca debesīs. Mozus bija jāmirst. Dievs pats viņu apraka, un Mozus kaps nav atrasts līdz pat šai dienai. Ēnohs un Elija uzbrauca debesīs, nevis Mozus un Elija. Tātad ne visi vārdi, kuri tiek sludināti no

altāra, ir Dieva vārdi.

Labi, bet kā ir ar Svētā Gara iedvesmu, iedarbību? Svētais Gars sacītajam vārdam dod īpašu spēku. Svētā Gara iedarbība noved pie tā, ka klausītājs, kas ir ticīgs, atpazīst un saņem šo spēku no sacītā vārda. Tā ir Svētā Gara darbība, un par to mēs esam Viņam pateicīgi.

Svētajā vakarēdienā Svētais Gars panāk, ka Jēzus miesa un asinis kļūst par maizi un vīnu. Tikai tāpēc mēs varam svinēt svēto vakarēdienu un uzņemt tā spēku, kas atraisa mūsos dievišķo dzīvību un sekmē tās attīstību.

Es vēl pieminēšu pēdējo Svētā Gara iedarbību. Gars svētī apustuļus un ordinētos amatbrāļus, lai tie varētu kalpot. Bez šī svētījuma tas nebūtu iespējams. Kā var nepilnīgs cilvēks paveikt to, kam ir pestīšanas iedarbība? To var paveikt tikai svētīts Dieva kalps, kuru ir svētījis Svētais Gars.

Tie bija tādi pāris ierosinoši mirkļi, pārdomas par to, kāpēc mēs staigājam Garā un kāpēc mums par to būtu jāpateicas.

Ir skaisti, ja mēs dziedam slavas un pateicības dziesmas. Katra māte varētu teikt savam bērnam: „Skaisti, ka tu pateicies man, taču es vēlētos ko vairāk no tevis.”

Mēs varam pateikties Svētajam Garam, ka Viņš ir devis mums dievišķo dzīvību, ka Viņš dāvā tai ēdienu un ka šīs dzīvības attīstība mūsos ir kļuvusi iespējama. Šī dzīvība

attīstās tāpēc, ka Svētais Gars baro to. Viņš sagatavo ēdienu pasludinātajā vārdā un svētajā vakarēdienā, tādējādi mēs esam spējīgi dzirdēt un uzņemt pasludināto vārdu un baudīt svēto vakarēdienu. Es jau esmu bieži teicis un atkārtošu vēlreiz: šeit netiek runāts par dievkalpojumu apmeklēšanu, bet gan par mūsu pestīšanu!

Nav iespējams ieiet kopībā ar Dievu, nedzirdot Viņa pasludināto vārdu un nesvinot svēto vakarēdienu. To neesmu atklājis es, tā ir dievišķā patiesība, vienalga, vai tā tiek akceptēta vai ne. Es esmu tikai un vienīgi Dieva kalps un varu sprediķot tikai to, ko Dievs man saka. Un ko Viņš man saka, to Viņš saka daudziem ticīgajiem. Parādīsim mūsu pateicību Svētajam Garam, uzņemot to ēdienu, kuru Viņš mums sagatavo.

Kā vēl mēs varam parādīt savu pateicību? Kad mēs lūdzam Svētajā Garā. Tas ir kaut kas ļoti svarīgs. Jēzus arī lūdza kopā ar saviem mācekļiem. Pēc tam Viņš sūtīja Svēto Garu, kurš palīdz mums lūgt. Svētais Gars lūdz kopā ar mums un saka, kā mums ir jālūdz. Svētajos Rakstos ir teikts: „Jūs esat saņēmuši dievbērnības garu, kas mums liek saukt: Aba - Tēvs!” (Romiešiem 8, 15) „Aba” ir cēlies no aramiešu valodas un nozīmē „Tēvs”. Tas liecina par nepiespiestu, neierobežotu uzticību Dievam.

Kad mēs sakām „mīlais debesu Tēvs”, „Tēvs debesīs”, šī uzruna nozīmē: tas, ko mēs tagad sakām, ir radies no pilnīgas uzticēšanās Dievam - es zinu, ka Tu mani mīli.

Mirušos pārstāvošie apustuļi saņem svēto vakarēdienu

Nē, mēs nenicinām dzīvi uz zemes. Mēs to novērtējam un varam to baudīt. Cīņa, kurā mēs piedalāmies, ir cita cīņa - mēs cīnāmies pret ļauno. Šo cīņu mēs varam atainot vienā teikumā: mēs apkarojam visu, kas stāv pretī Dieva un sava tuvākā mīlestībai. Tā ir pareizā cīņa.

Caur Svēto Garu mēs esam savienoti ar Kristus miesu. Jēzus Kristus ir teicis par sevi: „Cilvēka Dēls nav nācis, lai viņam kalpotu, bet ka viņš kalpotu.” (Mateja 20, 28) Ja mēs caur Svēto Garu esam savienoti ar Kristus miesu, tad mūsu uzdevums ir līdzīgs. Mēs neesam kļuvuši par daļu no Kristus miesas, lai mums kalpotu. Daži uztver baznīcu kā pakalpojumu centru.

Ja kaut kas ir vajadzīgs, tad tiek klauvēts pie baznīcas durvīm un teikts - jā, es esmu šīs baznīcas loceklis, esmu upurējies, tāpēc man kaut kas pienākas.

Es zinu, ka Tu esi visvarens, es nevaru Tevi saprast, bet es pilnīgi paļaujos uz Tevi! Tā ir pilnīga Svētā Gara izpausme lūgšanā. Lūgsim vienmēr Garā!

Svētajam Garam ir nepieciešams laiks, lai iedarbotos. Mēs lūdzam regulāri un dažkārt darām to aiz pieraduma. Tas, protams, nav slikti, taču, vai tāda lūgšana ir Gara iedvesmota, par to es neesmu pilnīgi drošs. Ir skaisti, ja mūsu lūgšana ir pilna emociju, tas ir pilnīgi normāli. Bet ir arī skaisti, kad lūgšanai veltī vairāk laika, sagatavojas lūgšanai un tad caur Svēto Garu nosaka prioritātes un runā ar Dievu - saka Viņam, kādas ir mūsu prioritātes, bet kas ir otrajā un kas - trešajā vietā. Kad lūgums ir teikts Garā, tad par prioritātēm mēs varam nešaubīties, taču šāda lūgšana neizdosies katru rītu pirms vai pēc brokastīm. Tomēr es varu tikai ieteikt - šad un tad izbrīvēt vairāk laika, lai lūgtu Garā, kur prioritātes ir pavisam skaidri noliktas un kur mēs runājam ar Dievu pilnīgā pašlūgībā.

Ļausimies cīnīties Garā! Mēs esam kristīti, apzīmogoti un tādējādi esam pasludinājuši savu gribu sekot Jēzum Kristum un pārvarēt ļaunumu. Svētais Gars dara mūs spējīgus atšķirt garus. Bet ir svarīgi, ka mūsu cīņa ir pareiza, ka mēs cīnāmies ar pareizu pretinieku.

Kad mēs sakām, ka mēs gribam uzvarēt pasauli, tad varētu rasties iespaids, ka mēs nejutāmies labi šeit, uz zemes: viss šeit ir slikts, viss ir nejauks, netīrs un mēs tiecamies pēc tā, kas ir debesis, kur viss ir brīnišķīgs! Tad mūsu cīņa nebūtu pareiza. Tas, kas ir šeit, uz zemes, nav automātiski slikts un ļauns. Mēs cienām dzīvi uz šīs zemes, šeit ir daudz kā skaista, pieņemama un cildena. Arī Jēzus nenoliedza zemes dzīvi, Viņam bija daudz draugu, Viņš ar tiem tikās, svinēja svētkus un baudīja draudzību.

Mēs vēlamies kalpot un darīt labu. Kāpēc? Viena iemesla dēļ: mēs vēlamies norādīt uz Jēzu Kristu. Es kalpoju, jo Jēzus tā ir darījis un es vēlos Viņam līdzināties. Kāpēc tu to dari? Jo Jēzus mani mīl un es šo mīlestību vēlos nodot tālāk. Visā, ko mēs darām, mēs vēlamies kalpot, lai izceltu Jēzu Kristu. Tas ir spēkā katram atsevišķajam cilvēkam, bet mēs esam arī daļa no ticīgo sabiedrības. Arī Kristus baznīca ir domāta, lai kalpotu Kristum.

Mūsu kalpošana ir liecība tam, ka Kristus darbojas savā baznīcā, ka Viņš ir klātesošs draudzē un darbojas tajā. Mūsu kopībā mēs parādām, ka Jēzus Kristus savā baznīcā un savā draudzē ir klātesošs. Brāļi un māsas, esiet tik mīļi un paņemiet šīs domas līdzī! Kvalitāte un intensitāte ir pierādījums tam, ka Jēzus Kristus ir klātesošs draudzē un savā darbā.

Un pēdējais punkts: mēs vēlamies pieaugt garā. Mēs esam kļuvuši par Dieva bērniem, lai piedalītos tā Kunga dienā un ar mūsu Kungu, dvēseļu līgavaini, ieietu Viņa valstībā.

Dažkārt var dzirdēt pārmetumus, ka mēs domājam egoistiski: jūs gribat paglābties, bet tas, kas notiks ar pārējiem, jums ir pilnīgi vienaldzīgs! Var jau tā uzskatīt, tomēr es vēlos šo lietu aplūkot Gara gaismā. Kāds tad ir Dieva pestīšanas plāna mērķis? Dievs vēlas ne tikai izglābt mani vai tevi, Viņš grib visus cilvēkus pasargāt no ļaunā, atbrīvot tos no nāves un ciešanām. Un mērķis ir jaunā radība, pār kuru nāvei vairs nebūs varas. Tas ir pestīšanas plāns. Nākamais solis šajā plānā ir Jēzus Kristus atnākšana. Jēzus nāks un paņems savu līgavu. Un tie būs ķēnišķīgie

Apustulis Jürg Zbinden

Apriņķa apustulis Wilfried Klingler

Apustulis Volker Kühnle

priesteri, kas tūkstoš miera gados darbosies blakus Kristum. Tā ir mūsu ticība.

Protams, mēs vēlamies palīdzēt cilvēkiem un mazināt viņu ciešanas. Bet labākais ceļš, lai atbrīvotu no visām ciešanām, labākā kalpošana, ko es varu paveikt cilvēku labā, ir – es ļauju sevi sagatavot Kunga atnākšanai, un tad, kad Viņa pestīšanas plāns būs īstenots, es varēšu darboties līdzī.

Dievs vēlas palīdzēt visiem cilvēkiem. Viņa mērķis ir paglābt no nāves jaunajā radībā. Nākamais solis Viņa pestīšanas plānā ir Kristus atnākšana. Ļausimies augt Garā, lai mēs būtu gatavi, kad nāks Kungs. Tas kalpo ne tikai mums, tā ir arī kalpošana visai cilvēcei. Tāpēc mēs vēlamies pateikties Dievam un Svētajam Garam par iedarbību, par dzīvību un ēdienu, ko Viņš mums ir devis un dod, par atbalstu, kuru Tas sniedz.

PAMATDOMAS

Svētā Gara dēļ mums ir pieejama kopība ar Dievu. Mēs pateicamies Viņam, ka mēs:

- tiecamies pēc garīgā ēdiena,
- ilūdzam Garā,
- sekojam Kristus piemēram,
- mīlam savu tuvāko,
- gatavojamies Kristus atnākšanai.

Jaunumi no Latvijas

Apustulis Šorra pie altāra

Apustuļa Valtera Šorra dievkalpojums Rīgā

7. augustā Rīgas baznīcā notika apustuļa Šorra dievkalpojums. Apustulis kalpoja ar vārdu no Habakukas 3, 18: „Tad tomēr es gribu gaviļēt savam Kungam un likt izpausties savam priekam par savu Glābēju, savu Dievu!” Šajā dievkalpojumā apustulis runāja par to, ka bieži vien cilvēki var brīnīties un nesaprast, kāpēc būtu jāpriecājas. Dzīvē ir daudz situāciju, kurās mēs tiekam nospiesti savā dvēselē līdz zemei, kad nav nekāda pamata priekam, kad drīzāk būtu jāraud, - vai tās būtu slimības, vai tuva cilvēka zaudēšana, vai neveiksmes darbā. Taču apustulis vēlreiz akcentēja, ka, neskatoties uz visām pasaulīgajām likstām, mums jāatceras, ka mūsu debesu Tēvs zina visu to, kas mūs nospiež, ka Viņš palīdzēs nest šo nastu un ka pasaulīgais vienmēr ir pārejošs.

Šajā dievkalpojumā piedalījās arī amatbrāļi no Lietuvas - apriņķa vecākais Andrejs Andrijanovs, pelnītā atpūta aizvadītais apriņķa evaņģēlists Antanas Blinas un priesteris Gintaras. Apriņķa vecākais Andrijanovs, līdzkalpojot pie altāra, akcentēja, cik mums ir svarīgi savā dzīvē noteikt

prioritātes, pārdomājot, vai cilvēkam būtu jātiecas tikai pēc materiālajām vērtībām, vai tomēr pirmajā vietā jāliek garīgās vērtības, rūpes par nemirstīgo dvēseli un gatavošanās Kristus atnākšanai.

Visos apustuļa un apriņķa apustuļa dievkalpojumos brāļus un māšas iepriecina arī Siguldas draudzes mazais ansamblis, kura dziesmas vienmēr aizkustina klausītāju sirdis. Šis ansamblis pastāv jau daudzus gadus, un tā sastāvs vairākas reizes ir mainījies. Ansambļa pašreizējā vadītāja Laura reizē arī spēlē ērģeles un dzied. Pašlaik tas ir vienas ģimenes ansamblis, kur kopā ar mammu Ināru dzied un spēlē arī trīs māšas Laura, Lāsma un Liene; visām ansambļa dalībniecēm ir muzikālā izglītība, kas padara vieglāku jaunu dziesmu apgūšanu.

Pārsvārā viņas izmanto Jaunapustuliskās baznīcas koru dziesmas, pārtulkojot to vārdus latviešu valodā; visbiežāk dziesmas tiek izpildītas trīsbalsīgi. Ansambļa vadītāja Laura piedalījās arī jaunās dziesmu grāmatas izveidošanā, kur, tulkojot no vācu uz latviešu valodu, bija nepieciešams jaunos vārdus pieskaņot notīm. Šī dziesmu grāmata tika izdota 2012. gadā, un no tās brāļi un māšas visās draudzēs svētdienas dievkalpojumos dzied dziesmas, tā kuplinot dievkalpojuma norisi

Ansamblis dzied ērģelnieces Lauras pavadījumā

DĀVIDS UN ABIGAILA

(1. SAMUĒLA 25)

Dāvids kopā ar saviem vīriem sargāja Nābala aitu ganus un viņa aitas. Nābals viņam to atmaksāja ar nepateicību. Taču Nābala sieva Abigaila pasargāja Nābalu no Dāvida atriebības.

Maonas tuksnesī dzīvoja Nābals. Viņš bija ļoti bagāts vīrs. Viņam piederēja 3000 aitas un 1000 kazas. Nābals bija precējies ar Abigailu. Viņa bija ļoti gudra un skaista, Nābals turpretī - nelga un niekkalbis.

Dāvids dzirdēja, ka Nābals šajā brīdī cērp aitas Karmelā. Un viņš aizsūtīja turp desmit savus jaunekļus, lai tie ietu uz Karmelu, draudzīgi sveicinātu Nābalu un palūgtu viņam mazliet ēdiena un dzēriena.

Bet Nābals atbildēja Dāvida sūtņiem: „Kas tas Dāvids tāds ir? Šinīs dienās ir daudz tādu kalpu,

kas aizbēg no saviem kungiem. Vai tad es lai ņemu savu maizi, ūdeni un gaļu, kuru esmu gatavojis saviem aitu cirpējiem, un lai to dotu vīriem, nemaz nezinādams, no kurienes tie ir nākuši?”

Dāvida ļaudis atgriezās pie Dāvida un visu dzirdēto izstāstīja. Tad Dāvids teica saviem vīriem: „Apjoziet ikviens savu zobenu!” Un ikviens apjoza savu zobenu, un arī Dāvids apjoza savu zobenu. Un apmēram 400 vīru devās tam līdzī, bet kādi divi simti vīru palika pie mantām.

Bet Abigailai, Nābala sievai, kāds jauneklis no viņu pašu pulka atnāca un pastāstīja, kas noticis: „Redzi, Dāvids bija atsūtījis vēstnešus no tuksneša, lai tie nestu mūsu kungam svētības vēlējumus, bet viņš tos rupji izbāra. Tomēr šie vīri bija labi pret mums; tie nekad mūs neapsmēja, un mēs arī neko nepazaudējām tajā laikā, kamēr mēs, kopā ar tiem ganīdami, bijām laukā. Tie mūs sargāja gan naktīs, gan dienās visu laiku, kamēr mēs ar viņiem, sīklopus ganīdami, kopā dzīvojām. Un tagad vēro un redzi pati, ko tu vari darīt, jo nenoliedzami

Ar asinsgrēku bībeliskajā laikā tika domāts grēks, kuru veic tas, kurš izlej cita cilvēka asinis – nogalina otru. Radinieki un paziņas tad drīkstēja atriebties par nogalināto, nogalinot slepkavu.

mūsu kungam un visam namam draud briesmas. Un ar viņu neko nevar sarunāt.”

Abigaila steidzās un ņēma 200 maizes klaipus, divus ādas traukus ar vīnu, piecas jau ēšanai sagatavotas aitas, piecus mērus grauzdētu miltu, simts kaltētu vīnogu ķekaru un 200 vīgu raušu, un to visu uzkrāva uz ēzeļa.

Savam vīram viņa to neteica un devās pretī Dāvida vīriem.

Dāvids apsvēra: „Tiešām - es esmu par velti visu sargājis, kas šim cilvēkam pieder tuksnesī, ka no tā visa, kas tam pieder, nekas nav zudis, bet viņš man tagad atmaksā labu ar ļaunu. Lai Dievs tagad viņu soda!”

Kad Abigaila nonāca līdz Dāvidam, viņa nokrita pie viņa kājām un sacīja: „Un tagad, mans kungs, tik tiešām, ka tas Kungs ir dzīvs un tava dvēsele dzīva, ka tas Kungs ir tevi atturējis no nodoma izpildīšanas un tu neesi kritis asinsgrēkā un neesi atriebies ar savu roku. Un nu šī ir tā dāvana, ko tava kalpone ir atnesusi savam kungam; lai to dod tiem puisiem, kuri seko manam kungam viņa ceļos. Piedod savai kalponei! Un lai

nekas ļauns nenāk pār tevi visu tavu mūžu. Tev nebūs nevainīgas asinis izliet! Un, kad Dievs tev būs visu labu piešķīris, tad piemini savu kalponi.”

Dāvids atbildēja Abigailai:

„Slavēts lai ir tas Kungs, Izraēla Dievs, kas tevi šodien ir man pretī sūtījis. Un slavēta lai ir tava gudrība un slavēta tu pati: tu esi mani šodien atturējusi, ka es neesmu kritis asinsgrēkā.”

Dāvids ņēma no viņas visu, ko Abigaila bija atvedusi, un viņš sacīja tai: „Ej ar mieru atkal uz savām mājām!”

Kad Abigaila atgriezās mājās pie Nābala, viņam bija sarīkotas dzīres. Kad nākamajā rītā Nābals bija izgulējis dzērumu, Abigaila tam visu izstāstīja. Tad Nābala sirds pamira, viņš kļuva kā akmens un pēc desmit dienām nomira.

Dāvids zināja, ka Dievs viņu ir atriebis. Un Dievs caur Abigailu panāca to, ka Dāvids nepaveica ļaunu darbu

APMEKLĒJOT LEU ŅŪDŽERSIJĀ (ASV)

Sveiki, mans vārds ir **Lea**. Es esmu astoņus gadus veca un dzīvoju Ņūdžersijā ASV. Man ir sešgadīgs brālis. Viņu sauc **Maikls**.

Mans **tētis** Džons strādā par projektu menedžeri kādā medicīnas aparātu uzņēmumā, un mana **māmiņa** Reičela ir rentgenologa asistente..

Attēli: privāti

No manas dzīvesvietas līdz Ņujorkai ir 30 minūšu brauciens ar mašīnu. Paramusas draudzes baznīcā mans tētis ir priesteris. Ceļā uz turieni var redzēt debesskrāpju siluetus, arī

Attēls: Oļeksandr Dibrova/Fotolā.com

Empire State Building..

Mana labākā draudzene baznīcā ir Anna. Mēs kopā apmeklējam svētdienas skolu. Skolotājas Andreas dēļ skola man sagādā lielu prieku. Visvairāk iepriecina **vasaras Bībeles skola**. Uz to ierodas bērni arī no citām draudzēm. Mēs daudz ko darām: dziedam, spēlējamies un iepazīstamies ar Dieva darbu.

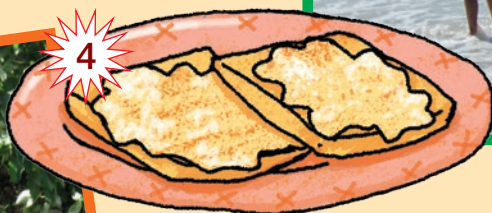
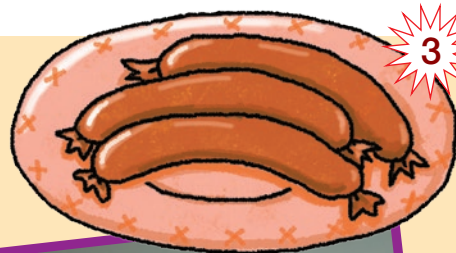
Maikls un es apmeklējam vienu **skolu**. Tā ir pamatskola, kur es eju trešajā klasē. Mani mīļākie priekšmeti

ir matemātika un lasīšana. Arī mūzika man patīk, es labprāt dziedu. Pārtraukumos es spēlējos ar saviem draugiem. Mana labākā draudzene ir **Lindsija**, kopā mēs pavadām daudz laika.

Ja man nav jābūt skolā vai baznīcā, es labprāt deju un gleznoju. Mamma pat vienu manu **gleznu** lika ierāmēt. Te tā ir redzama.

Šajā valsts daļā ir arī lieli kalni, bet austrumos ir gara pludmale, kas atrodas pie Atlantijas okeāna. Ziemā es labprāt

braucu ar ragaviņām un slēpoju, bet vasarā peldos un pastaigājos pa liedagu.

Ņūdžersiju sauc arī par „Dārzu pilsētu”, jo te atrodas daudz lauksaimniecības uzņēmumu. Te audzē

augļus un dārzeņus, piemēram, tomātus, mellenes un kukurūzu. Rudenī es vienreiz vācu ābolus.

ASV ir mājas dažādām pasaules kultūrām. Tāpēc ēdienreizēs man ir liela izvēle. Mani mīļākie ēdieni ir burrito, cepta desa, Lo-Mein nūdeles, franču grauzdiņi un hotdogi.

Labākie hotdogi ir nopērkami no pārdevējiem Ņujorkas ielās. Mans tētis tādu vienu uzdāvināja man dzimšanas dienā.

Sarindo mīļākos ēdienus no dažādām zemēm!

- 5 Amerika
- Ķīna
- Vācija
- Francija
- Meksika

Attēls: Oliver Ruetten

Dievkalpojums un svētības darbības

2015. gada septembrī tika izdots „Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms jautājumos un atbildēs”. No 750 jautājumiem un atbildēm „Community” iepazīstinās ar atsevišķām tēmām - šajā izdevumā iztirzāsim jautājumus par dievkalpojumu, svētības darbībām un grēku piedošanu.

Kas ir dievkalpojums?

Dievkalpojums ir Dieva iedarbība uz cilvēku. Vienlaicīgi tas ir cilvēka darbs, veltīts Dievam. Dievkalpojumā cilvēki sapulcējas, lai kopā pielūgtu Dievu, slavētu Viņu un Viņam pateiktos. Tāpat tie sapulcējas, lai klausītos Dieva vārdu un saņemtu sakramentus. Tādējādi dievkalpojums ir cilvēka satikšanās ar Dievu. Dievkalpojumā draudze uzņem un piedzīvo trīsvienīgā Dieva klātesamību, Dievam mīlestībā kalpojot draudzei.

Vai Dievs ir dievkalpojumā klātesošs?

Jā, jo dievkalpojums sākas ar vārdiem „Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā”. Šī Dieva piesaukšana tiek saukta par „trinitāro ievadformulu”. Tādējādi dievkalpojuma apmeklētājiem tiek skaidri parādīts, ka Dievs ir klātesošs, kā to apsolīja Dieva Dēls (Mateja 18, 20).

Kādi ir dievkalpojuma pamatelementi?

Par pirmajiem kristiešiem Jeruzalemē tiek liecināts:

„Tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanā.” (Apustuļu darbi 2, 42) No tā izriet dievkalpojuma pamatelementi: apustuļu mācība, kopība, maizes laušana un lūgšana.

Kāds ir sprediķa saturs un mērķis?

Sprediķa pamatā ir Jēzus Kristus evaņģēlijs, prieka vēsts par to, ka Jēzus nesa upuri, augšāmcēlās un atgriezīsies atkal. Svētais Gars runā caur amatnesējiem. Tā tiek atmodināta un stiprināta ticība. Pasludinātā vārda mērķis ir sagatavot draudzi Jēzus Kristus atnākšanai (2. vēst. korintiešiem 11, 2).

Kāds ir sprediķa klausītāju uzdevums?

Pirms sprediķa klausītājiem ir jālūdz, lai Kungs caur vārdu dāvā stiprinājumu un mieru. Viņiem vārds ir jāpieņem ticībā, un savā ikdienā tas jāīsteno domās, vārdos un darbos. Vārda klausītāji ir aicināti dzīvot savu dzīvi, sekojot Kristus piemēram.

Kāda lūgšanas daļa dievkalpojumā nemainās?

Lūgšana, kuru mācīja Jēzus, ir „Mūsu Tēvs”. Tā ir vienīgā lūgšana, kuru ticīgie dievkalpojumā izrunā, ievērojot noteiktu vārdisku formu. Tas ir formulējums, ko veido pieci lūgumi (Lūkas 11, 2-4), un plašāks formulējums ar septiņiem lūgumiem (Mateja 6, 9-13).

Ar kādiem vārdiem tiek pasludināta grēku piedošana?

Apustuļi pasludina grēku piedošanu, balstoties uz Jēzu Kristu: „Es pasludinu jums prieka vēsti: mūsu Kunga Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, vārdā – jums ir piedoti grēki, un augšāmcēlušā miers lai ir ar jums! Āmen!” Priesteriskie amati pasludina grēku piedošanu, balstoties uz apustuļa amatu: „Mana sūtītāja apustuļa uzdevumā es pasludinu jums prieka vēsti: mūsu Kunga Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, vārdā – jums ir piedoti grēki, un augšāmcēlušā miers lai ir ar jums! Āmen!”

Kas ir „svētības darbības”?

Dievs pavada cilvēkus dažādās dzīves situācijās ar savu svētību. Ar „svētības darbībām” mēs saprotam visas tās baznīcas darbības, kuras saistītas ar kādiem notikumiem. Svētības darbības nav sakramenti.

Kas notiek svētības darbības laikā?

Svētības darbības laikā Dievs vēršas pie cilvēka, kurš no sirds lūdz šo svētību. Caur apustuļa un priesteriskajiem amatiem Dievs svētī dvēseles un piedāvā tām palīdzību, žēlastību un žēlsirdību. Arī baznīcas ēkas, kur pulcējas draudze, iesvētīšana ir svētības darbība.

Kādas svētības darbības notiek dievkalpojumos?

Dievkalpojumos notiek šādas svētības darbības: iesvētības (konfirmācija), uzņemšana Jaunapustuliskās baznīcas draudzē, saderināšanās un laulību svētības nodošana, svētības dažādās kāzu jubilejās. Arī iecelšana amatā un citi notikumi, kas saistīti ar garīgā amata darbību, galvenokārt tiek veikti dievkalpojumos.

Kāda ir mūzikas loma dievkalpojumā?

Ar mūzikas palīdzību tiek slavēts un cildināts Dievs (Psalmi 150). Tai ir kalpošanas funkcija. Tā iekšēji sagatavo katru cilvēku uz satikšanos ar Dievu, noskaņo draudzi uz vārda uzņemšanu no altāra un izceļ Dieva vārdu. Draudzei un korim dziedot vai arī atskaņojot instrumentālo mūziku,

tiek pausts spēks, drosme un paļāvība uz Dievu. Skumjos brīžos mūzika var dāvēt mierinājumu dvēselei. Mūzika un vārds pirms dievkalpojuma kalpo dievkalpojuma apmeklētājiem, sagatavojot tos vārda uzņemšanai. Dziedot ievaddziesmu, visi dievkalpojuma dalībnieki ir aktīvi iesaistīti dievkalpojuma norisē. Dziesmā pirms svētā vakarēdiena draudze sagatavojas grēku nožēlai. Svētā vakarēdiena laikā dziedātajā dziesmā tiek pausta mīlestība un pateicība Dievam.

Kā beidzas dievkalpojums?

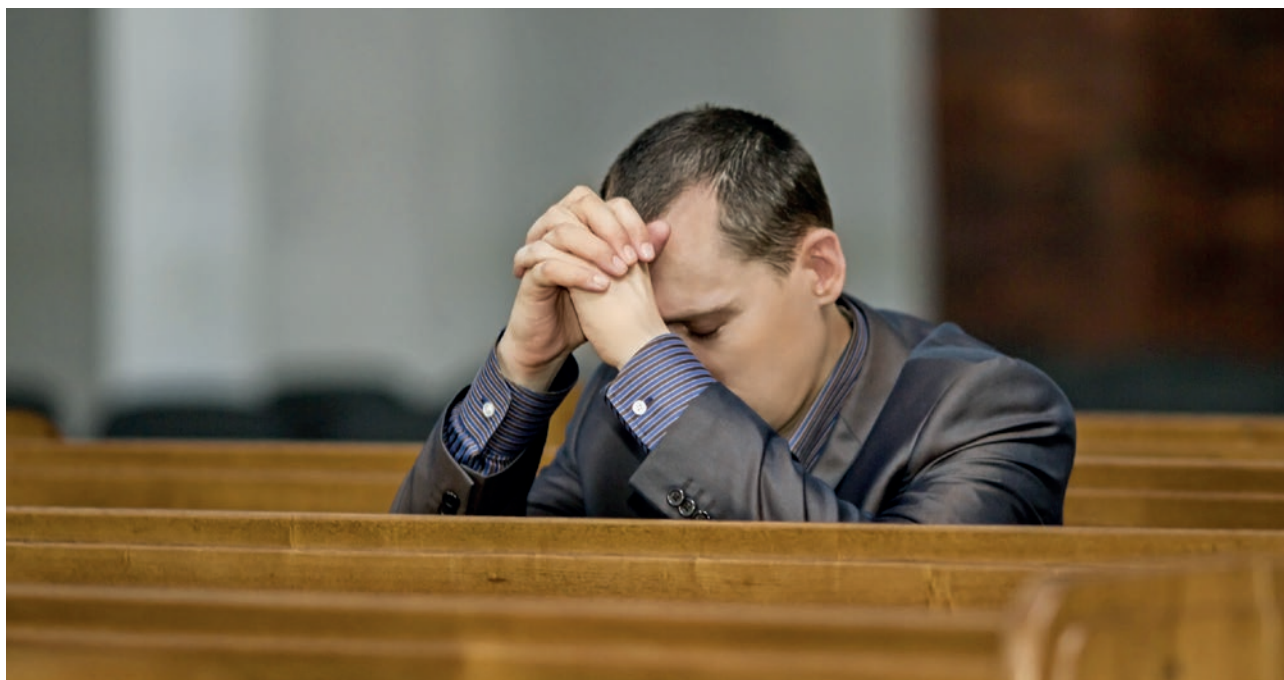
Dievkalpojuma beigās visiem klātesošajiem tiek dota trīsvienīgā Dieva svētība. Kopā ar trinitāro ievadformulu nobeiguma svētība veido ietvaru, kas aptver visu dievkalpojumā notikušo. Tādējādi kļūst skaidrs, ka viss, kas notiek dievkalpojumā, nāk no trīsvienīgā Dieva.

Kā skan nobeiguma svētība?

Nobeiguma svētībā ir vārdi no 2. vēst. korintiešiem 13, 13, kur ir rakstīts: „Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība, Dieva mīlestība un kopība ar Svēto Garu lai ir ar jums visiem!”

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Čīrihe, Šveice
Frīdriha Bišofa izdevniecība, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija
Redaktors: Pēteris Johannings

Attēls: Malyuski Dmitry - Fotolia.com

| Grēku piedošana

Kas jādara cilvēkam, lai saņemtu grēku piedošanu?

Lai saņemtu grēku piedošanu:

- cilvēkam jātic Jēzum Kristum kā Pestītājam (Jāņa 8, 24);
- ir jātic, ka grēku piedošana tiek pasludināta caur apustuļa amatu;
- ir jāatzīst, ka esi grēcinieks, ka esi uzkrāvis sev grēku un līdz ar to vajadzīga žēlastība;
- ir nepieciešama vēlme samierināties ar Dievu;
- grēciniekam savi grēki ir jānožēlo un jāaplicina Dieva priekšā lūgšanā „Mūsu Tēvs” - „(..) piedodi mums mūsu parādus (..)”;
- jāapņemas pārvarēt vajības un kļūdas;
- grēciniekam jāsalīgst ar to, kuram viņš ir nodarījis ko ļaunu, līdz ar to kļuvis tā priekšā vainīgs.

Kādā formā tiek skaitīta lūgšana „Mūsu Tēvs”?

Dievkalpojumā lūgšana „Mūsu Tēvs” tiek skaitīta atbilstoši Mateja evaņģēlijam: „Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dodi mums šodien. Un piedodi mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neievēd mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods

mūžīgi. Āmen.”

Ko nozīmē uzruna „mūsu Tēvs”?

Uzruna „mūsu Tēvs” norāda, ka lūgšana ir kopības lūgšana. Cilvēks uzrunā Dievu kā Tēvu, apliecinot, ka Viņš mūs ir radījis, ir mūsu Kungs un rūpējas par mums. Cilvēks drīkst teikt Dievam bez bailēm, mīlestībā un pilnīgā uzticībā „Tēvs”.

Ko nozīmē „... debesīs”?

Vārds „debesīs” akcentē, ka Dievs ir lielāks un augstāks par visu uz zemes. Bet vienlaicīgi Viņš ir klātesošs cilvēkiem.

Ko nozīmē „svētīts lai top Tavs vārds”?

Tas ir pirmais lūgums lūgšanā „Mūsu Tēvs”. Ticīgie uzrunā Viņu kā svēto, tā apliecinot Viņam cieņu un apņēmību dzīvot pēc Viņa gribas. Šis lūgums mums liek atcerēties otro bausli.

Ko nozīmē „lai nāk Tava valstība”?

Dieva valstība pie cilvēkiem ir atnākusi Jēzū Kristū. Sakot „lai nāk Tava valstība”, tiek lūgts, lai Kristus būtība aizvien vairāk būtu saskatāma draudzē. Tāpat ar šiem vārdiem tiek lūgts par to, lai tiktu atklāta Dieva nākotnes valstība: tā

sāksies ar Kristus atnākšanu un līgavas paņemšanu mājup.

Ko nozīmē „Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes”?

Debesīs, kur ir Dieva tronis, Viņa griba nav ierobežota. Šeit tiek lūgts, lai šī griba izpaustos arī virs zemes. Ticīgie lūdz arī par to, lai viņiem izdotos rīkoties pēc Dieva gribas.

Ko nozīmē „mūsu dienīško maizi dodī mums šodien”?

Šeit tiek lūgts par visu nepieciešamo cilvēka dzīvei. Tiek pausts arī lūgums, lai Dievs pasargā savu radību. Pārnestā nozīmē tas ir arī lūgums, lai Dievs Savu vārdu kā „maizi” dotu mūsu nemirstīgajām dvēselēm.

Ko nozīmē „piedo mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem”?

Grēkojot visi cilvēki kļūst vainīgi Dieva priekšā. Ar šiem vārdiem ticīgie atzīst savus grēkus un lūdz piedošanu. Tā kā Dievs ir žēlīgs un piedod, Viņš gaida, lai arī mēs piedotu tiem, kuri ir bijuši netaisnīgi pret mums. Tātad mums tiks dota piedošana tikai tad, ja mēs spēsim piedot un samierināties ar citiem.

Ko nozīmē „neieved mūs kārdināšanā”?

Ticīgie lūdz, lai Dievs viņiem palīdz pastāvēt pretī grēkam. Tāpat šeit tiek lūgts, lai Dievs pasargā no smagiem ticības pārbaudījumiem.

Ko nozīmē „atpestī mūs no ļauna”?

Šis lūgums izsaka vēlmi, lai Dievs atbrīvotu no ļaunā varas. Turklāt tiek lūgts arī, lai Dievs dāvātu pilnīgu atpestīšanu - pilnīgi atbrīvojot mūs no ļaunā. Dieva Dēlā mums ir dota „pestīšana, grēku piedošana” (Kolosiešiem 1, 14).

Ko nozīmē „Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi”?

Šie vārdi ir Dieva slavinājums („doksoloģija”). Ar to Visvarenais tiek pagodināts, Viņam tiek dots gods, kas Viņam pienākas. Mēs raugāmies uz Viņa pestīšanas plāna nobeigumu, kad atpestītie drikstēs piedzīvot mūžīgo kopību ar Dievu.

Ko nozīmē „Āmen”?

Šis ir senebreju vārds, kas tulkojumā nozīmē: „Tā tam būt!” („Lai notiek tā!”) Ar to beidzas lūgšana „Mūsu Tēvs”, vēlreiz apstiprinot visu, ko Dievs šajā lūgšanā ir teicis.

Kad dievkalpojumā tiek pasludināta grēku piedošana?

Grēku piedošana tiek pasludināta pēc kopīgi noskaitītas lūgšanas „Mūsu Tēvs”.

Kas ir grēku piedošanas pamatā?

Grēki var tikt piedoti, jo Dievs, kurš ir mīlestības Dievs, sūtīja savu Dēlu zemes virsū pie cilvēkiem. Viņš nesa pilnīgu upuri pie krusta, lai varētu tapt piedoti grēki. Ar šo nāvi pie krusta Jēzus Kristus sadragāja sātana varu un uzvarēja viņa darbus, proti, grēku un nāvi. Kopš tā laika pastāv iespēja atbrīvot cilvēkus no grēka (Mateja 26, 28). Jēzus savu dzīvību upurēja mūsu labā, lai mums varētu tikt piedoti grēki un mums nevajadzētu palikt grēka kalpībā.

Kurš var piedot grēkus?

Trīsvienīgais Dievs ir tas, kurš var piedot grēkus. Cilvēks pats nav spējīgs piedot grēkus un kļūt brīvs no tiem: „Svētīgs tas cilvēks, kam tas Kungs nepielīdzina viņa grēku!” (Romiešiem 4, 8)

Kāda ir grēku piedošanas iedarbība?

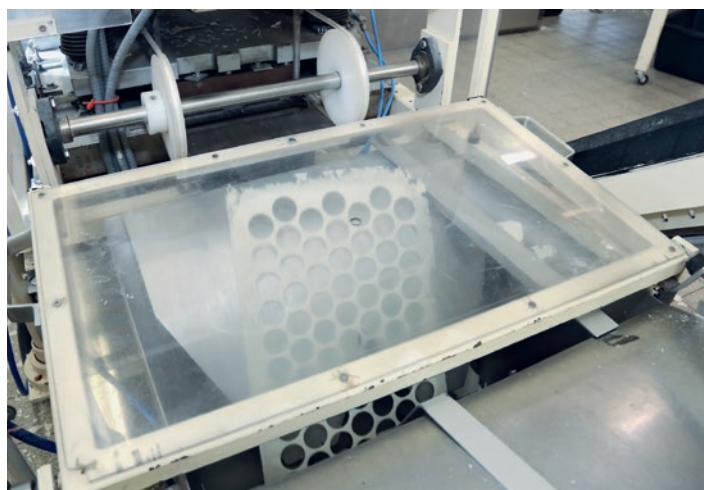
Grēku piedošana attīra no grēka un atceļ vainu Dieva priekšā. Ticīgajam, kuram ir piedoti grēki, tiek dāvāts Jēzus Kristus - Augšāmcēlušā - miers ar vārdiem: „Un Augšāmcēlušā miers lai ir ar jums!” Kad šis miers ticībā tiek uzņemts, bailes no grēka sekām pazūd. Neatkarīgi no grēku piedošanas cilvēkam ir jāapzinās atbildība un sekas, ko izraisa viņa grēcīgā rīcība (sekas var būt gan materiālas, gan tiesiskas).

Paciņa 60 000 draudzēm

Kas ir tikai 0,25 gramus viegla un tomēr tai nepieciešami kuģi un lidmašīnas, lai tā nonāktu visur? Tā ir hostija. Tā kā loģistika funkcionē labi, visās jaunapustuliskajās draudzēs var svinēt svēto vakarēdienu.

Attēls: Frank Schuldt

Ja tiek runāts par draudzes minimālo iekārtojumu, tad te pirmajā vietā nav koris, apkure vai satelītkārta, arī pati ēka ar iespējām sēdēt nav eksistenciāli svarīga, bet gan, kā to jau minēja pirmapustulis Žans Luka Šneiders, ir trīs lietas, kuras ir svarīgas: amatsnesēji, vadlīnijas un svētais vakarēdiens.

Apustuļi ordinē amatsnesējus un dod tiem uzdevumu kalpot draudzēs. Apustuļi arī apkopo vadlīnijas, un tās tiek izdotas ar pirmapustuļa atļauju. Bet hostijas svētā vakarēdiena svinēšanai nāk ne no apustuļiem, bet gan no hostiju ražotnēm, no kurām tās tiek sūtītas uz vairāk nekā 60 000 draudzēm visā pasaulē. To iespējamu padara jau gadiem pastāvošā sistēma, kura radīta, izmantojot mūsdienīgu loģistiku.

Trīs baznīcai piederošās ceptuves

Dienvidāfrikā un vēl viena Lusakā Zambijā. Vēl ir viena neliela ražotne Indijā, kur hostijas sagatavo, cep un beigās izraibina ar sarkanvīnu, izmantojot roku darbu. Visās ceptuvēs ik gadu saražo 200 miljonus hostiju. Pārreķinot

tas nozīmē, ka vienā sekundē pagatavo septiņas hostijas, ja pieņem, ka tiek strādāts septiņas diennaktis nedēļā. Un katrā hostijā vienmēr ir vienādās attiecībās milti un ūdens (1:1,3), kā to zina hostiju cepēji.

Vecākā hostiju ceptuve ir Bīlefeldē, tā tika dibināta 1931. gadā. Keiptaunā ražotne tika dibināta 2003. gada februārī, bet Lusakā - 2012. gada martā. Nākamo hostiju ceptuvju radīšanas pamatā bija tas, ka šīs ražotnes vajadzēja pietuvināt patērētājiem, lai samazinātu transporta izmaksas, kas saistītas ar hostiju pārvadāšanu. Tā Keiptaunas ražotne apgādā draudzes Dienvidāfrikā, Austrumāfrikā un daļēji arī Demokrātiskās Kongo Republikas rietumos. No Lusakas hostijas tiek sūtītas uz Zambiju, Malāviju un Zimbabvi.

Pārvadāšana ar autotransportu, lidmašīnām un kuģiem

Bīlefeldes hostiju ražotnē cilvēki strādā gan pilnu slodzi, gan pusslodzi, gan arī brīvprātīgi. Vairāk nekā 60 zemes un tūkstošiem draudžu tiek apgādātas ar šīm hostijām. Vistālāk apgādājamās draudzes -16 000 kilometru attālumā - ir

Visā pasaulē Jaunapustuliskajai baznīcai pieder trīs hostiju ražotnes: Keiptaunā Dienvidāfrikā (kopš 2003. g.), Lusakā Zambijā (kopš 2012. g.) un Bīlefeldē Vācijā (attēlā), kur kopš 1931. gada tiek ražotas hostijas.

Amerikāņu Samoa un Fidži Salu republika Klusajā okeānā. Pēc izcepšanas mazās hostijas tiek iepakotas nelielās kartona kastēs un sagatavotas nosūtīšanai. Līdz ar ražošanu svarīgs darbinieku uzdevums ir hostiju izsūtīšana. Desmit reizes mēnesī kastes ar hostijām tiek iekrautas automašīnās un vestas uz noteiktām stacijām. Sevišķi liela tilpuma sūtījumi tiek organizēti Kongo Demokrātiskās Republikas draudzēm. Šie sūtījumi ar transportlīdzekļiem tiek nogādāti Centrālāfrikā un tur sadalīti 80 apustuļu aprūpes apgabaliem.

Hostijas divos virzienos

Tāpat no Bīlefeldes hostiju ražotnes 3 dučus sūtījumu pārvadā arī klasiskais paciņu piegādes dienests. Dažas zemes saņem šos sūtījumus katru mēnesi, citas - reizi divos vai trijos mēnešos. „Atkarībā no pieprasījuma,” saka ceptuves vadītājs, apriņķa evaņģēlists Mihaels Bloks. Viens vienīgs sūtījums tiek pārvadāts ar kuģi: uz Sjerraleoni Rietumāfrikā. Šajā gadījumā tas ir ātrākais ceļš, kā nogādāt kravu līdz patērētājam. 110 miljoni hostiju atstāj ražotni Vācijā. 34 000 šo hostiju ir bez glutēna, un tās tiek sūtītas

uz Eiropu, ASV un Kanādu.

„Šad un tad hostiju paka atgriežas ceptuvē,” saka apriņķa evaņģēlists Bloks. Kāpēc tā notiek, nezina neviens. Taču atteikšanās no hostijām līdz šodienai nav bijusi – aizvien dievkalpojumā draudzes svin svēto vakarēdienu un kopību ar Jēzu Kristu. „Ēdiet un dzeriet! Dariet to manas piemiņas vārdā,” saka Jēzus.

Apskats

- 02.10.2016 Berlīne (Vācija)
- 09.10.2016 Lozanna (Šveice)
- 23.10.2016 Pertija (Austrālija)
- 03.11.2016 Bulawayo (Zambija)
- 06.11.2016 Blantyre (Malāvija)
- 20.11.2016 Hilversum (Holande)
- 27.11.2016 Losandželosa (ASV)
- 11.12.2016 Hannovera (Vācija)
- 18.12.2016 Keiptauna (Dienvidāfrika)
- 31.12.2016 Billa (Šveice)

New Apostolic Church
International

